

Metodické doporučení Ministerstva financí k postupu správce místního poplatku za provozovaný výherní hrací přístroj nebo jiné technické herní zařízení povolené Ministerstvem financí

S ohledem na platnou právní úpravu obsaženou v zákoně č. 565/1990 Sb., o místních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů, postupují správci místního poplatku za provozovaný výherní hrací přístroj nebo jiné technické herní zařízení povolené Ministerstvem financí (dále jen „poplatek“) při správě tohoto poplatku ve smyslu ustanovení § 14a zákona o místních poplatcích. Podle tohoto ustanovení je poplatník povinen plnit ohlašovací povinnost. Jelikož se jedná o povinnost zákonnou, je správce poplatku povinen její splnění na poplatníkovi vyžadovat.

Na základě splnění ohlašovací povinnosti získá správce poplatku (kromě identifikačních údajů o poplatníkovi, o vzniku a zániku poplatkové povinnosti) především *údaje rozhodné pro stanovení výše poplatkové povinnosti*. Poplatník je povinen sdělit požadované údaje ze zákona a ve lhůtě stanovené obecně závaznou vyhláškou příslušné obce, aniž by byl k tomu předem vyzván. Správci poplatku je dále poplatník povinen oznámit změnu údajů uvedených v ohlášení, a to do 15 dnů ode dne, kdy nastala. Obecně závazná vyhláška může specifikovat *údaje rozhodné pro stanovení výše poplatkové povinnosti*, např. tak, že požaduje

- uvést dobu, po kterou byl výherní hrací přístroj provozován, popřípadě doložit tuto skutečnost protokolem o zahájení nebo ukončení provozu podle § 5 vyhlášky č. 223/1993 Sb., o hracích přístrojích,
- v případě jiných technických herních zařízení povolených Ministerstvem financí uvést údaje o jednotlivých povolených zařízeních, době platnosti povolení a data nabytí právní moci rozhodnutí o povolení.

Procesním nástrojem k vynucení splnění ohlašovací povinnosti je výzva podle § 92 odst. 4 daňového řádu, díky níž je možné vyžadovat od daňového subjektu mimo jiné veškerá mu vydaná povolení k provozování jiných technických herních zařízení na území dané obce, a to za účelem prokázání skutečností potřebných pro správné stanovení výše poplatku. Prostředkem k získání součinnosti poplatníka při zjišťování potřebných údajů je i uložení pořádkové pokuty správcem poplatku podle § 247 daňového řádu.

Bude-li ze strany správce poplatku indikována nesoučinnost poplatníka (provozovatele), kterou nelze překlenout uložením pořádkové pokuty, doporučuje se správci poplatku obrátit se ve smyslu ustanovení § 57 daňového řádu na finanční úřad, a to jednak s žádostí po jeho součinnosti při získání potřebných údajů, ale také s oznámením „nevhodného chování“ na straně provozovatele, které může být shledáno jako důvod pro eventuální kontrolu tohoto provozovatele. V případě, že by finanční úřad neměl potřebné údaje k dispozici a nezískal by je ani na základě vykonané kontroly, mohl by finanční úřad vyzvat Ministerstvo financí k dodání potřebných povolení.

Výše uvedený postup je nutné respektovat s ohledem na zásadu spolupráce správních orgánů a zejména také s ohledem na zásadu hospodárnosti. Odlišný postup, kdy by nejprve byla vyžadována součinnost Ministerstva financí, by představoval nepřiměřené finanční a personální náklady na straně ministerstva.